

Mibe kerül nekünk egy látványos zsákolás? Nem tudjuk és ennek Kádár János az oka

rk - 2020-05-22 11:41:45

A kérdést önmagában feltenni lehet, de nem érdemes. Egy látványos zsákolás – ami cselekmény a sportot nem kedvelő honfitársak számára: egy kosárlabdás szakkifejezés, midőn a játékos a gyűrűbe húzza a labdát – ugyanis nem egy zsák krumpli vagy tíz deka parizer.

Mégis, mivel Magyarországon vagyunk, a közbeszédben fölmerült a kérdés a napokban, amikor eldőlt, hogy [Perl Zoltán újabb három évre aláírt](#) a Falco KC kosárlabda csapatához. Firtatják, mennyibe kerül ez, mennyiért írt alá, hogy aktualizáljuk, vírus-kompatibilissé tegyük a kérdést, hány lélegeztető gépet lehetne venni Perl Zoltán aláírásáért.

fotó: Vágvölgyi Bálint

Bár ez így méltatlan, és más országokban ekképp föl sem tehető, de Magyarországon vagyunk, s éppen ezért, bármennyire nonszensz is, nem megválaszolható. És ennek nem Perl Zoltán az oka, nem a Falco KC, hanem Kádár János, illetve az ő letűnt rendszere, amíg vissza kell haladnunk az időben, hogy megértsük a jelent.

A sport a modern társadalomban a show-business része, nyugaton – és ma már leginkább keleten is – piaci alapon működik, a kereslet kínálat törvényszerűségei alapján. Ezek a törvényszerűségek határozták meg azt is, hogy Cristiano Ronaldo már milliárdos, míg ellenben egy sportlövő nem az, mert míg az előbbit milliónyian nézik, az utóbbit csak páran.

Anno a sport nem üzletág volt

Ez okozza azt is, hogy az úgynevezett profi sport transzparens, az állam semmilyen szerepet nem vállal benne, csak a szabályokat hozza meg, aminek a keretében ez az üzletág működhet. A hajdani szocialista-kommunista országokban viszont a sport nem üzletág volt, hanem a rendszer felsőbbrendűségének bizonyítására alkalmas eszköz.

Ebből fakadóan erős állami irányítással, központi pénzelosztással, sőt, látszat-amatörizmussal, gebines kocsmákkal és engedélyezett csempészésekkel. A rendszerváltás után a gazdaság más ágai úgy-ahogy piaci alapra helyeződtek, a sport viszont nem. Sőt, az Orbán rendszerben újra előtérbe került a sport, mint ideológiai fegyver.

Falco-Alba Fehérvár mérkőzés fotó: Mészáros D. Zsolt

A magyar sportfinanszírozás eleve beteg

Nem véletlen, és nem kizárólag Orbán futball fetisizmusa okozza – bár az alapozza meg – a sportfinanszírozás egyedülálló magyar rendszerét az átláthatatlan TAO-val, titkokkal és elhallgatásokkal, ami törvényszerűvé teszi, mert önlebuktató lenne, ne derüljön ki, mennyi megy így a sportra, következésképp a játékosok zsebébe. A magyar sportfinanszírozás eleve beteg, s ennek a kosárlabda, így a szombathelyi kosárlabda is része. Ezt szerető emberként pedig, ha tudnánk, sem akarnánk kiemelni a magyar közegből a szombathelyi kosárlabda számait, mert a csapat látná kárát. Vagy mindenki, vagy pedig senki sem.

De férfiasan meg kell vallanunk, nem is tudjuk elmesélni Perl Zoltán szerződésének feltételeit, mert erre nem kapunk választ a fenti okok miatt. A magyar kosárlabdában – de tágabban az egész sporttársadalomban – mindközönségesen senki nem tud semmit, csak sejt a költségvetésekről. Ha valaki fölmegegy egy kosárlabda szakportálra, egészen elképesztő és széles spektrumú feltételezések vannak arról, melyik csapat mennyiből gazdálkodik, s ezen belül az egyes játékosok mennyit keresnek. Ezért állhat elő olyan helyzet, hogy tudjuk, a jelenlegi legjobb magyar kosárlabdázó, Hanga Ádám a Barcelonában évi két és félmillió eurót tesz zsebre, míg, ha valami csoda folytán magyar csapatba igazolna, erről nem lenne semmilyen információnk.

Kétségbe esni azonban nem kell. A magyar pályán pattogtató kosárlabdázók bére ennek a közelében sincs, nem is bírná el sem a magyar kosárlabda, sem a magyar gazdaság. Ami a Falcóról, mint Szombathely csapatáról a fenti körülmények ismeretében nyilvános, az annyi, hogy a város költségvetésében 2020-ra száznyolcvan millió forint szerepel a támogatásukra. Amire ezen felül szükségük van, azt már ők is a piacról teremtik elő.

S amíg ennyiért hetente ezreknek nyújtanak szórakozást, sőt, mint Bajnokok Ligája szereplők általuk

a város neve szerte Európában pozitív kicsengéssel forog, vélhetően meg is érdemlik. Az, hogy a Falco - vagy bármely magyar sportklub - gazdálkodása teljesen nyílt legyen, a társadalomnak kell átalakulnia. Addig viszont örüljünk annak, ami a miénk.